

ботж само постоянно да повтаря прѣхваты-ты на *сложене* и на *разложеніе*.

### §. 34.

Мыслителна-та дѣятельность повече така брѣзо врьви, что-то мы не съзнаваме раздѣлно какъ врьвятъ едно по друго всицкы прѣхвати, что употрѣблява тя. Нѣ какъ да е тія прѣхвати врьшать си ся. Мыслителна-та дѣятельность нетрѣпи *скокове*, като бѣлѣгы за болаво състояніе на душыж-тѣ, кое-то ся нарича *нездравомысленіе*, а по-просто *побрьканѣ умѣ*.

Изясненіе: Скокове не сж друго, освѣнь раскж-си на мыслителнж-тѣ ни дѣятельность, кои-то ставать отъ това, гдѣ-то мы или отвлчяме бѣлѣгы безъ да вникнемъ, както трѣбува въ прѣдставляемый прѣдмѣтъ, или съвѣкупляваме прѣдставленія, безъ да сме гы сличили по-прѣдн т. е. пропускаме кой да былъ отъ обыкновенны-ты прѣхваты на мыслителнж-тѣ ни дѣятельность. Така кога пропускаме излизать всякога невѣрны и несъгласны съ *здравый разумъ* заключенія за вещи-ты. Въ такъвъ случай нашето мысленіе ся отбива отъ пжтя, что-то му е показанъ отъ само-то естество; и екыта ся нагорѣ надолу, както-то му ся случи, каквото единъ, что е побрькалъ пжтя.

## ВТОРО ОТДѢЛЕНІЕ.

*Основни закони за мысленіе-шо.*

### §. 35.

Всякой прѣдмѣтъ нѣчто си има и нѣчто си нѣма. Прѣдставленіе това, что-то има у прѣдмѣта, нарича ся *утвържденіе*; а прѣдставленіе това, что нѣма у него, нарича ся *оприцаніе*.